

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført følgende anbringender: sagsøgtens afgørelse om ikke at forlænge sagsøgerens ansættelseskontrakt blev vedtaget i strid med retten til at blive hørt, omsorgspligten og begrundelsespligten og er i strid med pligten til at høre den umiddelbart overordnede, ligesom den er behæftet med anlæggelse af et åbenbart urigtigt skøn og magtmisbrug.

Sag anlagt den 12. marts 2018 — Papaconstantinou m.fl. mod Rådet m.fl.**(Sag T-188/18)**

(2018/C 166/51)

*Processprog: engelsk***Parter**

Sagsøgere: Adonis Papaconstantinou (Nicosia, Cypern) og 722 andre (ved advokaterne A. Markides, M. Ioannides, C. Velaris og C. Velaris samt ved A. Robertson, QC, og barrister G. Rothschild)

Sagsøgte: Rådet for Den Europæiske Union, Europa-Kommissionen, Den Europæiske Centralbank, Eurogruppen (ved Rådet for Den Europæiske Union) og Den Europæiske Union (ved Europa-Kommissionen)

Sagsøgernes påstande

— De sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgerne de beløb, der fremgår af bilaget til stævningen med tillæg af de renter, der påløber fra den 26. marts 2013 indtil domsafsigelsen, som kompensation for det tab, der er lidt som følge af Eurogruppens afgørelser om afvikling af Cyprus Popular Bank Public Co Ltd (»Laiki Bank«), bail-in foretaget af Bank of Cyprus Public Company Limited (»Bank of Cyprus«) og salget af de nævnte bankers aktiver og forretninger i Grækenland, og/eller som følge af den likviditetsstøtte, som er tilkendt Laiki Bank med samtykke fra Den Europæiske Centralbank og den efterfølgende overførsel af denne støtte til Bank of Cyprus efter Den Europæiske Centralbanks anvisninger.

Subsidiært:

— Det fastslås, at de sagsøgte har pådraget sig et ansvar uden for kontraktforhold, og det fastsættes, hvilken procedure der skal følges med henblik på at fastslå det tab, som sagsøgerne faktisk har lidt, og som kan godtgøres.

Under alle omstændigheder:

— De sagsøgte tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne anført to anbringender, som i det væsentlige er identiske med eller ligner dem, der er anført i sag T-147/18, APG Intercon m.fl. mod Rådet m.fl.

Sag anlagt den 15. marts 2018 — Lipitalia 2000 og Assograssi mod Kommissionen**(Sag T-189/18)**

(2018/C 166/52)

*Processprog: italiensk***Parter**

Sagsøgere: Lipitalia 2000 SpA (Torino, Italien) og Assograssi — Associazione Nazionale Produttori Grassi e Proteine Animali (Buccinasco, Italien) (ved advokat M. Moretto)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Det fastslås, at Kommissionen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til forordning nr. 999/2001, nr. 178/2002 og nr. 1069/2009 samt de almindelige principper om forbud mod forskelsbehandling og proportionalitetsprincippet, idet den ikke i medfør af artikel 5a i beslutning 1999/648/EF forelagde forskriftsudvalget et forslag til foranstaltninger med henblik på at foretage en fornyet undersøgelse af det forbud mod eksport af organiske gødningsstoffer og jordforbedringsmidler, der indeholder forarbejdet animalsk protein fra drøvtyggere, som nu er fastsat i bilag IV, kapitel V, del E, punkt 2, i forordning nr. 999/2001, til afstemning.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne har gjort gældende, at selv om Kommissionen fra den 1. juli 2017 atter godkendte eksporten af forarbejdet animalsk protein fra drøvtyggere for at tage hensyn til den markante forbedring af den epidemiologiske status for BSE (bovin spongiform encephalopati) i EU, er eksporten af organiske gødningsstoffer og jordforbedringsmidler, der indeholder det samme forarbejdede animalske protein fra drøvtyggere, af uforklarlige årsager stadig forbudt i henhold til bilag IV, kapitel V, del E, punkt 2, i forordning nr. 999/2001. Dette forbud gælder fortsat, selv om næsten alle medlemsstaterne nu er blevet anerkendt som lande med en ubetydelig BSE-risiko, og selv om den internationale standard fastsat af OIE (Verdensorganisationen for Dyresundhed) ikke fastsætter et lignende forbud mod organiske gødningsstoffer og jordforbedringsmidler med oprindelse i lande, der har en sådan status.

Det er ligeledes sagsøgernes opfattelse, at Unionen, mens den har forbudt eksport af organiske gødningsstoffer og jordforbedringsmidler (med forarbejdet protein fra drøvtyggere), selv om de stammer fra medlemsstater med en ubetydelig BSE-risiko, hvilket er i strid med den internationale standard fastsat af OIE, tillader markedsføring af de samme produkter på sit territorium. Dette tillader ikke blot import fra tredjelande, herunder lande med kontrolleret eller ikke-fastsat BSE-risiko, af protein fra dyr drøvtyggere og af produkter, som indeholder dette, såsom organiske gødningsstoffer og jordforbedringsmidler.

De EU-erhvervsdrivende har lidt betydelige tab som følge af forbuddet mod at eksportere organiske gødningsstoffer og jordforbedringsmidler, der indeholder forarbejdet animalsk protein fra drøvtyggere.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne gjort gældende, at Kommissionen i henhold til EU-retten er forpligtet til at handle for at afhjælpe sådanne situationer.

Sagsøgerne har nærmere bestemt gjort følgende gældende:

1. Kommissionen har tilsidesat sin forpligtelse i medfør af artikel 7 og artikel 5, stk. 1 og 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 999/2001 af 22. maj 2001 om fastsættelse af regler for forebyggelse af, kontrol med og udryddelse af visse transmissible spongiforme encephalopatis (EUT 2001, L 147, s. 1), artikel 5, stk. 3, og artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarerlovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevaresikkerhed (EFT 2002, L 31, s. 1), og artikel 43, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1069/2009 af 21. oktober 2009 om sundhedsbestemmelser for animalske biprodukter og afledte produkter, som ikke er bestemt til konsum, og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1774/2002 (forordningen om animalske biprodukter) (EUT 2009 L 300, s. 1).

2. Kommissionen har tilsidesat sin forpligtelse i medfør af princippet om forbud mod forskelsbehandling og proportionalitetsprincippet, artikel 7, stk. 2, i forordning (EF) nr. 178/2002, samt artikel 23 og 24 i forordning (EF) nr. 999/2001.

Sag anlagt den 19. marts 2018 — Andreas Stihl mod EUIPO — Giro Travel (Kombination af farverne grå og orange)

(Sag T-193/18)

(2018/C 166/53)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Andreas Stihl AG & Co. KG (Waiblingen, Tyskland) (ved advokaterne S. Völker, M. Pemsel og C. Eulenpesch)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Giro Travel Company (Roman, Rumænien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Andreas Stihl AG & Co. KG

Det omtvistede varemærke: EU-farvemærke, der indeholder kombinationen af farverne grå og orange — registreringsansøgning nr. 7 472 723

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 23. januar 2018 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 200/2017-2)

Påstande

— Den anfægtede afgørelse annulleres.

— EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne herunder omkostningerne i forbindelse med sagen for appelkammeret.

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 4 i forbindelse med artikel 7, stk. 1, litra a), i forordning 2017/1001.

Sag anlagt den 16. marts 2018 — Rewe-Beteiligungs-Holding International mod EUIPO — Wessanen Benelux (BonNatura)

(Sag T-194/18)

(2018/C 166/54)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Rewe-Beteiligungs-Holding International GmbH (Köln, Tyskland) (ved advokaterne Brandstätter, M. Kinkeldey og J. Rosenhäger)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)